

ЯК СЕБЕ ВЕСТИ З ГІПЕРАКТИВНИМИ ДІТЬМИ. РЕКОМЕНДАЦІЇ ПЕДАГОГАМ.

Працівникам освітніх закладів завжди треба пам'ятати, що гіперактивність, це не особливості темпераменту чи характеру дитини, не наслідок виховного процесу батьків, а медичний діагноз! Тому **батьків треба сприймати не як першопричину «поганої» поведінки дитини, а спробувати зробити їх союзниками і разом, об'єднавши зусилля, допомогти дитині адаптуватися в колективі та отримувати знання.**

1. Педагогам було б корисно знати ознаки синдрому дефіциту уваги, адже це ключ до розуміння малечі. Вчителі **мають орієнтуватися в особливостях сприймання, уваги, пам'яті гіперактивних дітей**, щоб в якомога доступнішій формі організувати розумову діяльність.

2. Дитина з гіперактивністю повинна **завжди бути «на виду»**. Краще, якщо **основне місце сидіння в класі буде в центральному ряді, на першій парті або навпроти стола вчительки**. Так педагог може максимально стримувати увагу дитини, а для дитини це можливість швидко звернутися за допомогою у разі виникнення труднощів.

3. Завдання, які надаються гіперактивній дитині мають свої особливості. Так, **намагайтесь давати завдання які відповідають рівню знань дитини**. Оскільки дуже легке чи дуже складне завдання – це привід для швидкого переключення уваги, яку і так тяжко втримати. Наступна особливість – **на певний окремий відрізок часу**

давайте виконувати лише одне завдання, якомога чіткіше проговоривши умову і використовуючи якомога менше слів. І останнє, якщо завдання, яке треба виконати досить велике, допоможіть малечі розбити його на окремі частини і контролюйте виконання кожної.

4. **Зведіть до мінімуму відволікаючі фактори** навколо місця, де сидить дитина. Тут не повинно бути картин, годинника, дитячих наборів і т. д.

5. **Режим дня і план заняття повинні бути якомога більше передбачуваним для дитини.** Обов'язково організовуйте фізкультхвилинки, де є можливість порухатися і скинути напругу. Намагайтесь використовувати елементи гри і змагання під час занять.

6. **Направляйте енергію гіперактивних дітей в корисне русло.** Тобто давайте завдання, де можна проявити активність і після чого можна заслужити похвалу за це. Наприклад, роздати зошити чи картки, вимити дошку, намочити губку, полити квіти і т. д.

7. **Створюйте ситуації, в яких гіперактивна дитина може стати експертом.** Це дуже гарно вплине на формування самооцінки дитини та на сприймання її в класі. Адже зазвичай, в силу своїх особливостей, такі діти стають «крайніми» у всіляких конфліктних ситуаціях, а тому завжди отримують догани.

8. І останнє, пам'ятайте, такі дисциплінарні міри, як покарання, смикання, окрики, погрози, принижування не покращать поведінку дитини. Швидше за все ви досягнете протилежного результату. Тому намагайтесь **ігнорувати негативні моменти і заохочувати позитивні та частіше хвалити** гіпердинамічних діток. Корекція їх поведінки зазвичай здійснюється за допомогою медикаментозних і психологічних корекційних програм.

*Дитячий практичний психолог
Луньова Анна*